

112153

Mina Nio Skolar ✓

Jag sitter i So-salen och läraren står
där framme och pratar om "Andra Världskriget".
Alla vrider sig otåligt i de obekväma bänkarna.
Stån och missbelätna ljud hörs runt om i
klassrummet.

Bakom mig sitter det några och planerar
för fredagskvällen, den stora kvällen i veckan.
Jag slänger en blick på klockan, en hel timme
kvar av lektionen.

Jag sätter mig tillrätta och känner att ögon-
locken blir allt tyngre och lärarens prat allt
sluggare.

Smart så här jag det i en längre.

I stället så här jag en annan i s-läng- bort, som
blir allt tydligare.

- Ja nu är vi välkomna till klassen

..... heter sig.

Jag ser mig nyfiken om en i den välbekanta klass, som plöjligt ser ut att ha krympt.

Kamraterna ser nyfikna och lite skrämde ut.

När de ser på Agneta som står där bakom

katedern i en grön klänning och permanenta

hår, känns mycket betydelsefull ut där

hon står bakom den stora gröna katedern.

I klassen hörs lite nervösa frithringar när läraren ler mot en glasögon prydd linstång längst fram i klassrummet.

- Ja nu är ni väl nyfikna på alla nya spännande böcker, som ni skall ha niroligt med.

Så jag föreslår att vi läser de här utdela.

Några frivilliga?

En hel skog med händer för upp luften

och luftade febrilt, å en som höll i flade

ihärdigt med uppe luften.

Agneta väljer ut Kalle och Pernilla till små bäzere.

De lyser upp och ser stolta ut när de går fram till Agneta.

Smut så är våra stolbäckar utdelade och alla bläddrar iudigt igenom dem och ser alla frägnade siter.

Patrik, som sitter bakom mig tittar lite för mycket på bilderna och plötsligt så han en hel sida i näven.

Den viftar han glatt med mot fröken och säger:

- Fröken! Det är ingen bra kvalitet på de här bäckerna.

Fröken ser förskräckt på den trasiga bilden.

- Det är inte så, så du har ställt till det med den nya historieboken, säger han.

- Men te - boken är inte så bra, sa han och såg mycket övertygande på henne.

- Nu skall jag se till att få en bättre bild på...

sa hon och tittade strängt på honom över
glasögoren. Ensida sätter sig in i ett
plötsligt i handen så där.

Just när allt såg ut att ta en intressant
väring så klingde det ut.

Fröken såg upp och riktade till Lämningen.

- Nu får ni gå ut på vest kam, men patrik
får stanna kvar en stund till.

Vi rusade ut till kördörren och satte
på oss lacker och skor.

Pernilla och jag, som redan blivit kompisar, rusade
till ytterdörren.

När vi stod där och skulle just gå ut så
var det något som stod vägen.

Vi böjde våra huvuden bakåt och lång-
däruppe så såg vi en Sexu!

Vi smällde igen dörren och rusade mot
toaletterna.

Vi rusade in där och låst dörren.

Där inne satt vi tysta och darrade, som små mest tills det ringde in.

På dammiga ben gick vi till vårt klassrum.

När vi kom fram till klassrummet vi

tyckte sig ha låst in sig i ett övert klassrum.

Det fick jag bekäfft när vi klev in i det

tillsammans med våra andra klasskamrater,
som nu hade växt betydligt.

Allt var nytt, fast på något sätt så var det

ännå välbekant, som om jag hade gjort och
sett det förut

Jag skulle sitta bredvid Pernilla och en

helny lärore satt vid den näst fullt så
andra ledem.

-Slå upp historik böckerna på sidan 53

och försämrade sig ganska lite på den

historik boken.

1
13
Jag stelnade till där jag satt i bänken och
jag kände hur kallt efter beörlade kramen.

Skulle jag läsa?

Min lärare Niurden hade slätt in, öder
är verkligen med mig blund.

Jag började mig över boken och tog inte
färd att börja läsa.

Da började de små kluriga bokstäverna
att dansa tango i boken för mig och istället
för att läsa "Erikstav Vasa hade tre välmodende
söner" så läste jag "Erikstav Vasa hade tre
välmodende söner".

Da brast hela klassen ut i skratt och
det tog ännu längre tid att lugna dem.
Så fick istället läsa och man läste exakt
vad de små uttan att söner i boken
läsa.

När det ringde ut så rusade alla mot
dören och började trängas. Även jag, som
nu hade hämtat mig bra.

- Ingen panik, alla på en gång, skrek
skrek och kände sig -

När vi kom ut på skolgården så rusade
alla till fotbollsplanen och jag, som
började att hoppa dubbelhopp.

Vi började hoppa både möjliga och omöjliga
saker och när det var min tur så fick
jag för mig att jag skulle göra en rondat
in i hopporet.

Jag tog sats och höjde mina händer upp i luften
När händerna tog marken så kände jag att
jag kom helt fel.

Jag ramlade ner på knäna och slog
huvudet i den svarta asfalten.

Allt blev svart och jag höörde ljud jag
undlade bort i från skolgårdens.

Plötsligt så hörde jag skratt och skrik.

Jag såg så många ögonen och märkte

att jag låg på golvet i So-salen med

benen i övre.

När jag låg där och turde inte så

tok solbrunnen upp framför mig och undlade

leende:

- Har du haft en skön dröm Yrsa?